

תת"ע 10452/03/19 - פאדי נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 10452-03-19 מדינת ישראל נ' פאדי שחייבר
תיק חיצוני: 14211719803

מספר בקשה: 8

בפני
מבקש
נגד
משיבה
החלטה

פאדי

מדינת ישראל

1. לפני בקשה לאפשר למבקש לחזור בו מהסדר הטיעון אשר הוצג ע"י ב"כ המבקש, דאז, עו"ד נואף עזאם, במועד הדיון אשר היה קבוע לשמיעת הראיות בתיק ביום 28.6.20.

2. במסגרת הסדר הטיעון סוכם כי המבקש יחזור בו מהכפירה, כתב האישום יתוקן לעבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים ויגזרו עליו העונשים המוסכמים הבאים: פסילה בפועל לתקופה של 11 חודשים בניכוי 30 ימי פסילה מנהלית, מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים למשך 3 שנים, פסילה על תנאי לתקופה של 4 חודשים למשך 3 שנים וקנס בסך 1,800 ₪. הדיון נקבע לשמיעת טיעונים לעונש בנוכחות המבקש ליום 3.8.20.

3. המבקש, באמצעות עו"ד מוחמד אבו אחמד, ביקש מבית המשפט לבטל את הכרעת הדין ולהורות על שחרורו של עו"ד נואף מייצוגו של המבקש. המבקש טען כי יקש מעו"ד נואף לנהל את שמיעת הראיות בתיק מאחר שהוא אינו מודה בביצוע העבירה המיוחסת לו בכתב האישום, וכי הוא סירב להגיע להסכמות בתיק. טען כי במועד הדיון שהיה קבוע לשמיעת הראיות ביום 28.6.20 הוא קיבל שיחה טלפונית בה נאמר לו כי אביו נמצא בבית החולים דבר שאילץ אותו לעזוב את בית המשפט באופן מיידי. טען כי עד השלב שבו עזב את בית המשפט לא היה כל הסדר ולא הוסבר לו על הסדר כלשהו ולא התבקשה הסכמתו לכך. טען כי נודע לו רק לאחר מכן, על ידי עו"ד נואף, על הסדר הטיעון אשר הוצג שלא בנוכחותו באולם בית המשפט, וכי אותו הסדר כלל בין היתר פסילה ממושכת דבר שלא מקובל עליו כלל ועיקר. טען כי לאחר שנודע לו על ההסדר הוא ביקש מעו"ד נואף להפסיק לייצגו. טען כי ההסדר שהוצג בבית המשפט נערך בניגוד לרצונו, ולא הוסבר לו אודותיו לפני הצגתו לבית המשפט דבר שחייב להביא לביטולו. טען כי הוא מכחיש בתוקף את ביצוע העבירה המיוחסת לו וכי הוא מבקש לנהל הוכחות לצורך הוכחת חפותו.

4. הבקשה הועברה להתייחסותו של עו"ד נואף ובהיעדר תגובה מטעמו קבעתי דיון בנוכחותו ליום

6.9.20. מאז נדחו הדיונים שנקבעו מהטעמים המפורטים בפרוטוקול כל דיון ודיון.

5. בדיון שהתקיים ביום 1.3.21 חזר ב"כ המבקש על טענותיו והדגיש כי המבקש לא הבין את ההסדר ולא הבין את משמעות ההודאה ובנסיבות אלה אין מדובר בהודאה חופשית ומרצון. טען כי כאשר הוצג ההסדר המבקש לא נכח באולם בית המשפט וכי נודע לו אודות ההסדר רק לאחר שהוצג. טען כי המבקש לא רצה להודות גם לא בכתב האישום המתוקן ביקש לנהל את התיק. טען כי לפי סעיף 153 לחסד"פ יש לאפשר למבקש לחזור בו מהודאתו שכן מדובר בנסיבות חריגות.

עו"ד נואף בדבריו לפני טען כי "באותו יום התבקשתי להופיע בדיון ההוכחות, הנאשם הגיע לבית המשפט והיו דין ודברים, דיברתי עם התביעות.... הייתה הצעה והצגתי אותה לנאשם, הנאשם לא הסכים להצעה להסדר. מדובר ביום 28.6.20. שוב ניגשתי לתביעות וההסדר תוקן בהסדר מופחת, הנאשם היה עדין כאן, ניגשתי אליו ואז הנאשם רצה לצאת כי קיבל טלפון דחוף. אמרתי לו שיש הסדר של תיקון כתב האישום. כנראה לא הבין את הענישה. בגלל הטלפון שקיבל כנראה לא היה מאופס כי היה לו משהו במשפחה - יכול להיות."

ב"כ המשיבה התנגד לבקשה וטען כי המבקש שינה גרסתו מספר פעמים כאשר בהתחלה טען שלא הבין את ההסדר ואחר כך טען שלא קיבל את ההסדר ושהוא רוצה לנהל את התיק. טען כי תמוהה הטענה לפיה הסניגור, ששמע מהמבקש כי הוא רוצה לנהל את התיק, נכנס כמה דקות לאחר מכן לאולם בית המשפט והצהיר שיש הסדר כאשר הוא סותר באופן מוחלט את דבריו של מרשו ומציג הסדר שלא התקבל על ידו. טען כי יש סתירה בין טענות הסניגור לבין טענות המבקש. טען כי גם אם המבקש קיבל שיחת טלפון דחופה והיה צריך לצאת, הרי שהיה צריך להיכנס לאולם בית המשפט ולהודיע לכל הפחות כי הוא לא מעוניין בהסדר ורוצה לנהל את התיק. לאור האמור ביקש לדחות הבקשה. לחלופין, ביקש כי ככל ובית המשפט ימצא לנכון לקבל הבקשה, יטיל על המבקש הוצאות מחמירות.

6. סעיף 153(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, מורה כדלקמן:

"153. (א) הודה הנאשם בעובדה, אם בהודיה שבכתב לפני המשפט ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודיה, כולה או מקצתה, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שיירשמו."

עמוד 2

7. הלכה פסוקה היא, כי בית המשפט יתיר חזרה מהודיה רק בנסיבות חריגות:

"לביית-המשפט נתון שיקול-הדעת - על-פי הסמכות המסורה לו בסעיף 153 לחוק סדר הדין הפלילי - להתיר לנאשם לחזור בו מהודייתו מנימוקים מיוחדים. היתר כאמור יינתן בנסיבות חריגות, בהתקיים פסול בהודיה עקב פגם ברצונו החופשי ובהבנתו של הנאשם את משמעות הודייתו, או אם ההודיה הושגה שלא כדין באופן המצדיק פסילתה." (ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד (1) 577, 621 (2002)).

8. לאחר שעיינתי בנימוקי הבקשה ובמסמך הרפואי שצורף ביום 3.3.21 המתייחס לאביו של המבקש לא מצאתי טעם מוצדק לכך כי המבקש לא היה נוכח במועד הדיון אשר היה קבוע לשמיעת הראיות באולם בית המשפט בזמן הצגת ההסדר.

9. לאחר ששמעתי את עו"ד נואף, אשר מדבריו עולה כי הוא הסביר למבקש את פרטי ההסדר בטרם הוצג ההסדר על ידו (בהיעדר המבקש) בבית המשפט, לא מצאתי כי הסניגור כשל במילוי חובתו בעניין כלפי המבקש ובמיוחד נוכח יפוי הכוח המצוי בתיק.

עוד יש לציין כי קיימת סתירה בין האמור בסעיף 5 לתצהירו של המבקש, שם טען המבקש כי בעת שעזב את אולם בית המשפט לא היה קיים כל הסדר עם המאשימה ולא נודע לו כלל ועיקר כי הצדדים הגיעו להסכמות כלשהן, לבין דבריו של המבקש בדיון מיום 23.12.19, שם טען כי ההסדר לא היה ברור לו ולכן אמר לעו"ד נואף שהוא לא מקבל את ההסדר ורוצה לנהל את התיק.

10. עם זאת, מאחר והמבקש עומד על בקשתו לשמוע את הראיות בתיק, ומאחר שלצורך זה שכר שירותיו של עו"ד אחר שימשיך לייצגו בתיק ונוכח טענותיו למחלוקת של ממש בינו לבין הסניגור שייצג אותו עד לאותו שלב, ולפנים משורת הדין, אני מקבלת בקשתו של המבקש ומורה על ביטול הכרעת הדין שניתנה במסגרת הסדר הטיעון שהוצג בתיק וביטול התיקון שבכתב האישום אשר בוצע במסגרת אותו הסדר, אך זאת כנגד תשלום הוצאות הדיון בסך של 1,500 ₪ אשר ישולמו על ידי המבקש עד ליום 1.4.21.

אני קובעת התיק לתזכורת בנוכחות המבקש וב"כ הצדדים ליום 2.5.21 בשעה 10:00.

המזכירות תעביר עותק החלטתי לצדדים ותזמנם בהתאם.

ניתנה היום, ג' ניסן תשפ"א, 16 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.